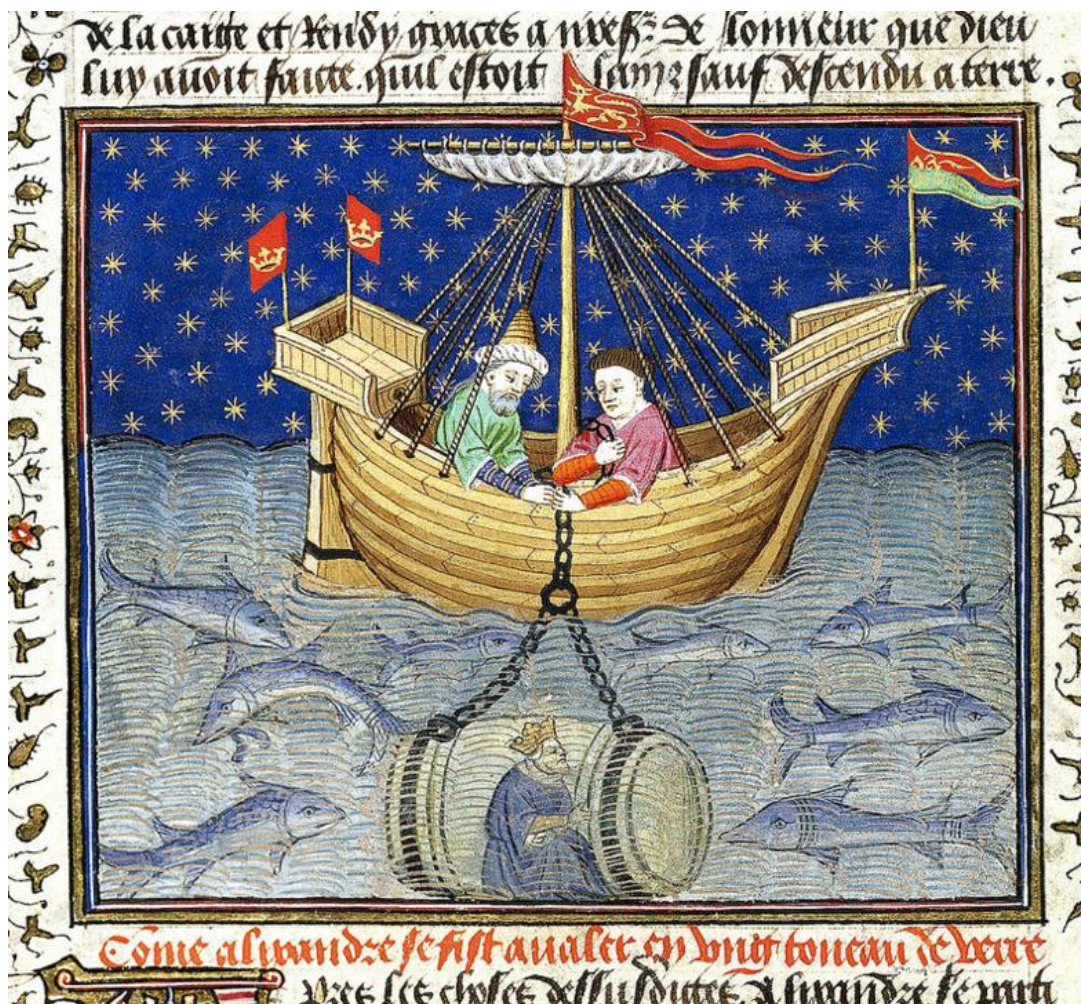

sud - dieža; pozri *debnárstvo*, *nádoby*

[http://fr.wikipedia.org/wiki/Tonneau_\(r%C3%A9cipient\)](http://fr.wikipedia.org/wiki/Tonneau_(r%C3%A9cipient))

<http://cs.wikipedia.org/wiki/Sud>

Kráľ Alexander skúma hĺbku mora (iluminovaný rukopis London Royal BL 15 E.VI, f.20v, 1444-1445)

*AMMON in Nitra squallentis cultor eremi,
Multiplicis fulget fons et origo boni.*

*Sacraeque sparsurus pietatis semina, fratrum
Undique sollicito conuocat ore gregem.*

J. Sadeler I podľa M. de Vos: Sv. Anton (rytina, 16.st.)

G. Gandolfi: Filozof Diogenes a Alexander Macedónsky (1792)

L. E. Melendez: Hrušky, melón, taniera a sud (bodegón, 1764)

J. T. Peel: Bolest'. Chlapec lúska orechy (1859)

súd, súdiť, sudca, advokát, právnik - *patrónom* právnikov a sudcov je *Ivo Bretónsky*; pozri *žezlo* (Baleka);
kreslo kurulské, právo, trest

E. Landseer: Tak stanovuje zákon (satira advokátov, 1840)

Der Richter
Kriegt Jugend ihren Lohn, So wacht der Laster Hohn.

Ehren-Kranke, Schwerd und Seil.

Ch. Weigel st.: Súdny vyšetrovateľ (medirytina, 1698)

Ch. Weigel st.: Notár (medirytina, 1698)

Ch. Weigel st.: Advokát (medirytina, 1698)

Neznámy maliar: Žabí súd (1730-1750)

T. Couture: Pierrot pred súdom (satira, 1863)

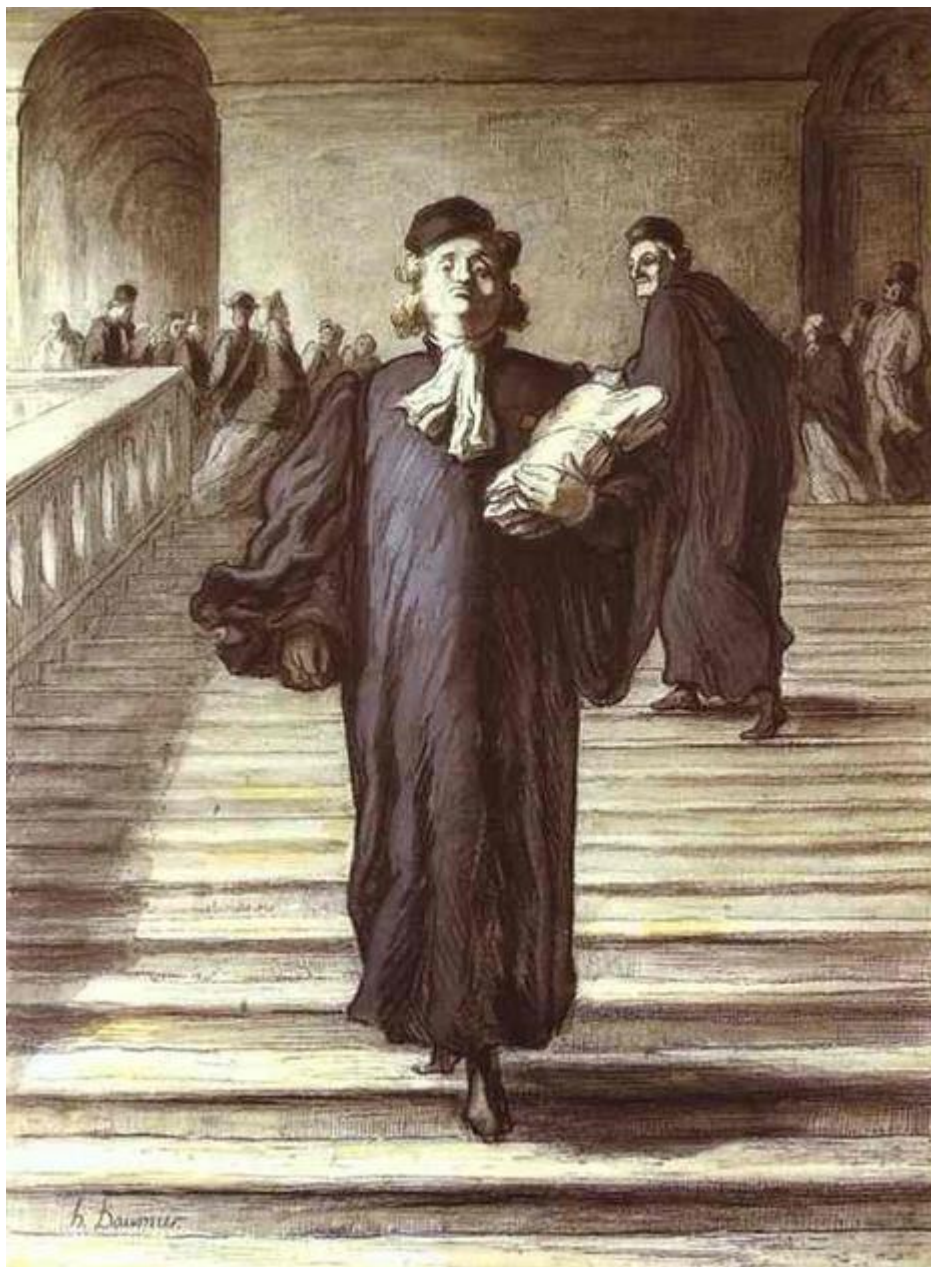
H. Daumier: Dvaja právnici v rozhovore (1856)

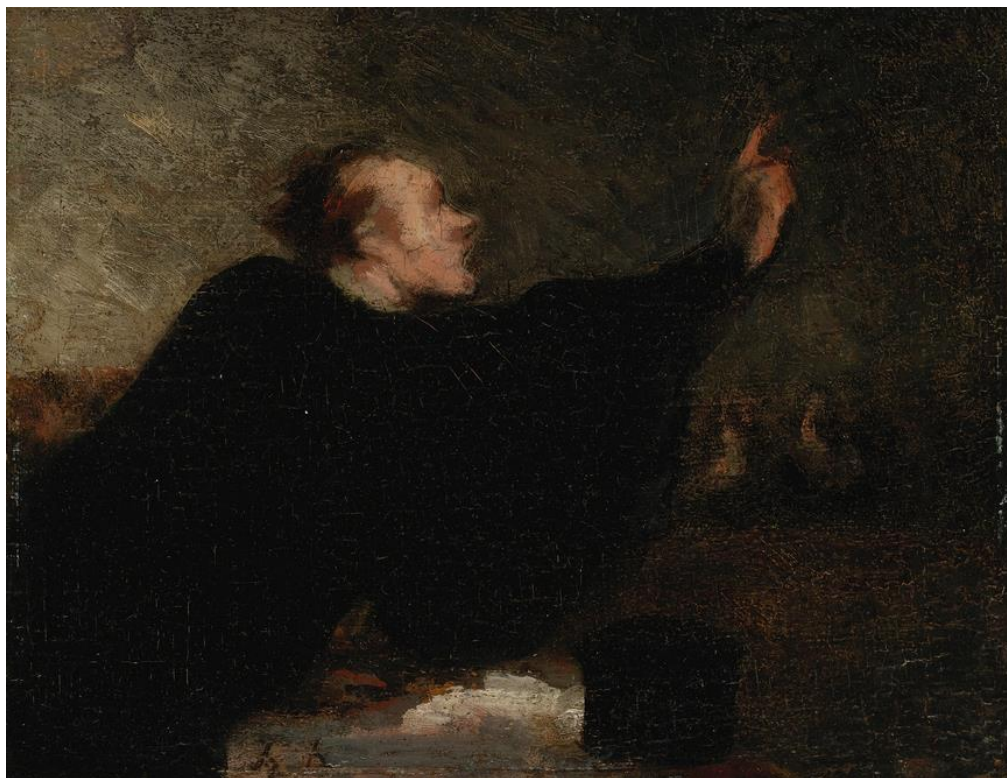
T. Couture: Právnik ide na súd (satira, 1860)

H. Daumier: Právnicki (1848)

H. Daumier: Hlavné schodisko súdnej budovy (1865)

H. Daumier: Advokát (1853-1854)

súd Boží - Boží súd

Súd duši - iný názov pre námet *Vázenie duši*

súd kráľovský - pozri *jednorožec* (Heinz-Mohr)

Súd Midasa - Midasov súd

Súd nad Ježišom Kristom/Súdna rozprava nad Kristom - Hall: *evanjeliá* rozhodne nie sú jednotné vo svojich opisoch udalostí, ktoré sa odohrávali medzi zatknutím Krista v *Getsemanskej záhrade* a okamihom, keď bol odvedený na *Ukrižovanie*; napriek tomu z biblických textov vyplýva, že sa Kristus objavil prinajmenšom štyri razy pred sudcami, z toho dva razy pred rímskym prokurátorom *Pilátom Pontským* (pozri *Ecce homo*); všetky scény sú zobrazované v umení a niekedy tvorí súčasť scén *Umučenia*

-súd nad Kristom na základe jeho výroku, že on je tým očakávaným *mesiášom* ho automaticky odsúdil na trest smrti, lebo v očiach *Židov* (nielen dogmatických *farizejov* a *saducejov*) sa dopustil najväčšieho zločinu, a to zločinu bohorúhačstva, lebo v *desiatich božích prikázaniach* (pozri *dekalog*) ktoré *Mojžiš* priniesol z hory *Sinaj* a ktoré tvorili základ náboženstva *Židov*, na prvom mieste stálo: Nebudeš mať iných bohov okrem mňa!

Nový biblický slovník: po zatknutí Ježiša v *Getsemanskej záhrade* nasleduje podľa *synoptickej* tradície jeho predvedenie pred židovskú radu (*Marek 14,53*); *Ján* (18,12n) píše predbežnom šetrení u *Annáša*, svokra veľkňaza *Kaifáša*; potom prišlo na rad vypočúvanie Ježišových učeníkov a učenie, ktoré však neprinieslo žiaden preukázateľný výsledok, lebo Ježiš odmietal hovoriť na priame otázky, ktoré mu kládol veľkňaz (*Ján 18,19*); potom ho jeden zo strážcov udrel (*Ján 18,22*) a poslali ho ako väzňa ku *Kaifášovi* (*Ján 18,24*); problémy pôsobí zmienka o „veľkňazovi“ v *Jánovi* (18,19); ak sa v tomto verši pýta *Kaifáš* Ježiša, prečo ho *Annáš* posielal k nemu (18,24), láka nás to vidieť v tomto predbežnom vyšetrovaní prvý zo židovských „súdov“, ako ich opisuje *Marek*; veľkňazom potom bude *Kaifáš*, ale vypočúvanie má neformálny charakter; z hľadiska chronológie ide o ten istý večer (*Zelený štvrtok*), kedy Ježiša zatkli; *Ján* píše o oficiálnom predvedení pred *Kaifáša* a celú židovskú veľradu nasledujúceho rána (*Ján 18,28*), čo predstavuje paralelu porady veľkňazov a ďalších v *Marekovi* (15,1); *Ján* sa však nezmieňuje o veciach týkajúcich sa „prvého súdu“, ktoré sú tak dôležité v *synoptických evanjeliách*; nezaobera sa ani kľúčovou otázkou, či je Ježiš *Mesiáš*, ani jeho obvinením z rúhania; *Marek* (14,53-65) píše o tom, že väzňa predviedli pred zhromaždených najvyšších kňazov, starších a *zákonníkov*; na čele stál

veľkňaz; hlavným bodom obžaloby bolo svedectvo, že prorokoval zbúranie *jeruzalemského chrámu* (*Marek 13,2*; *Skutky apoštolov 6,13n*) a postavení chrámu nového; podľa vtedajšieho židovského myslenia znamenalo Ježišove tvrdenie o budovaní nového chrámu, že sa sám prehlásil za Mesiáša; on však mal na mysli „chrám svojho tela“, *cirkvi* (*Ján 2,19*; 1. list Pavla Korint'anom 3,16; list Efezským 2,21); veľkňazova otázka a výzva „Si ty Mesiáš, Syn Požehnaného?“ viedla Ježiša k odpovedi „Ja som“ (*Marek 14,62*); tým, že Kristus tak použil titul *Syn človeka* a citoval Žalm (110,1) a *Daniela* (7,13), vlastne vydal vyhlásenie o svojej jedinečnosti, čo rýchlo využil Kaifáš a vyložil Ježišove slová ako jasné rúhanie; podľa *Mišny* je symbolické roztrhnutie veľkňazovho rúcha predohrou k rozsudku „hodný smrti“ a k hrubému výsluchu vojakov a sluhov (*Marek 14,64-65*); ďalšie zasadanie *Sanhedrinu* na druhý deň ráno (*Veľký piatok*) bolo nutné, aby rozsudok smrti prešiel „celou radou“; potom väzňa odvieďli k rímskemu miestodržiteľovi *Pilátovi*, aby nad ním vyniesol rozsudok smrti; ťažko odpovedať na otázku, či židovská rada disponovala právomocou odsúdiť niekoho na smrť na základe náboženských otázok alebo nie; existujú dôvody domnievať sa, že židovskí vodcovia smeli vyniesť taký rozsudok; *Mišna* uvádza rad predpisov, kedy *Sanhedrin* môže určiť rôzne druhy poprav; ako planá výstraha nevyzerá ani nápis na Herodesovom chráme, ktorý sľubuje smrť každému cudzincovi, ktorý by sa dostal za ohradu svätyne; aj sv. *Štefana* ukameňovali po zasadnutí židovskej rady; tvrdenie Židov, že nemôžu rozsudok smrti ukrižovaním vykonať sami (lebo by si „zavesením na drevo“ a ponechaním mŕtveho tela na dreve po západe slnka znesvätili ruky a zem, ktorú im Boh dal do vlastníctva), zaznamenáva evanjelista; chce, aby čitatelia videli, ako sa mimovoľne, zato prozreteľne naplňuje Boží plán, naštrknutý v Deuteronomiu (21,23), Exodus (12,46), Numeri (9,12); preto pred Pilátom Ježiša obžalovali, že sa vydáva za kráľa, a usilovali sa, aby Pilát pochopil jeho slová v politickom zmysle; Ježiš si podľa nich nárokoval „majestas“ čiže dopustil sa zrady na *Rímskej ríši*; avšak Pilát ich argumentom neveril a uvedomoval si argumenty žalujúcej strany; tromi rôznymi spôsobmi sa usiloval vyhnúť tomu, aby musel vyniesť nad Ježišom trest smrti; najprv sa pokúšal preniesť zodpovednosť na *Herodesa* (*Lukáš 23,7nn*); potom ponúkne, že dá Ježiša namiesto potrestať a potom ho prepustí (*Lukáš 23,16-22*), a nakoniec chce Ježiša oslobodiť v súvislosti so zvyklosťou udeľovať milosť počas sviatkov (*Marek 15,6*; *Ján 18,39*); zmanipulovaný dav však žiada nič menšie ako smrť a dáva preto prednosť zločincovi *Barabášovi* pred Kristom; a tak napriek opakovanému tvrdeniu o nevinnosti väzňa (*Lukáš 23,14n-22*) Pilát odsudzuje Ježiša k smrti na kríži, ako Boh predpovedal (*Ján 12,33*; *18,32*)

Keller: z Pilátovho súdneho domu, kde sa odohrala scéna súdu, pretrvala dodnes „kamenná dlažba“ (pozri *lithostrotus*); prežila aj zbúranie *Jeruzalemu* roku 70 po Kr. v čase prvého židovského povstania; tu na nádvorí hradu Antonia, ktorý dal kráľ *Herodes Veľký* postaviť pre jedného svojho priateľa a po ňom ho pomenoval, si neskoršie rímska posádka zriadila bydlisko; hrad zbúrali a na jeho rumoch neskoršie aj stavali; a práve tam, kde bolo nádvorie, podarilo sa istému *františkánskemu* pátrovi Vincentovi objaviť veľkú *dlažbu* v rozsahu 2500 m²; bola stavaná na rímsky spôsob, typický pre Ježišovu dobu; práve tu stál Ježiš pred Pilátom, kým vonku zúrila luza; na tejto dlažbe sa aj uskutočnilo *bičovanie* (*Ján 19,1*), ktoré vždy predchádzalo *ukrižovaniu*, ako dva razy výslovne poznamenáva *Josephus Flavius*; až potom ho čakala cesta jeruzalemskými ulicami (dnešná *Via dolorosa*)

chronológia výjavov:

Kristus pred Annášom
Kristus pred Kaifášom
Kristus pred Herodesom
Kristus pred Pilátom
Ecce homo
Pilát si umýva ruky

pozri *Kristus pred Annášom*, *Kristus pred Kaifášom*, *Kristus pred Herodesom*, *Kristus pred Pilátom*, *Pilát si umýva ruky*; *Korunovanie trnám*, *Ecce homo*, *očista*, *Petrove zaprenie Krista*

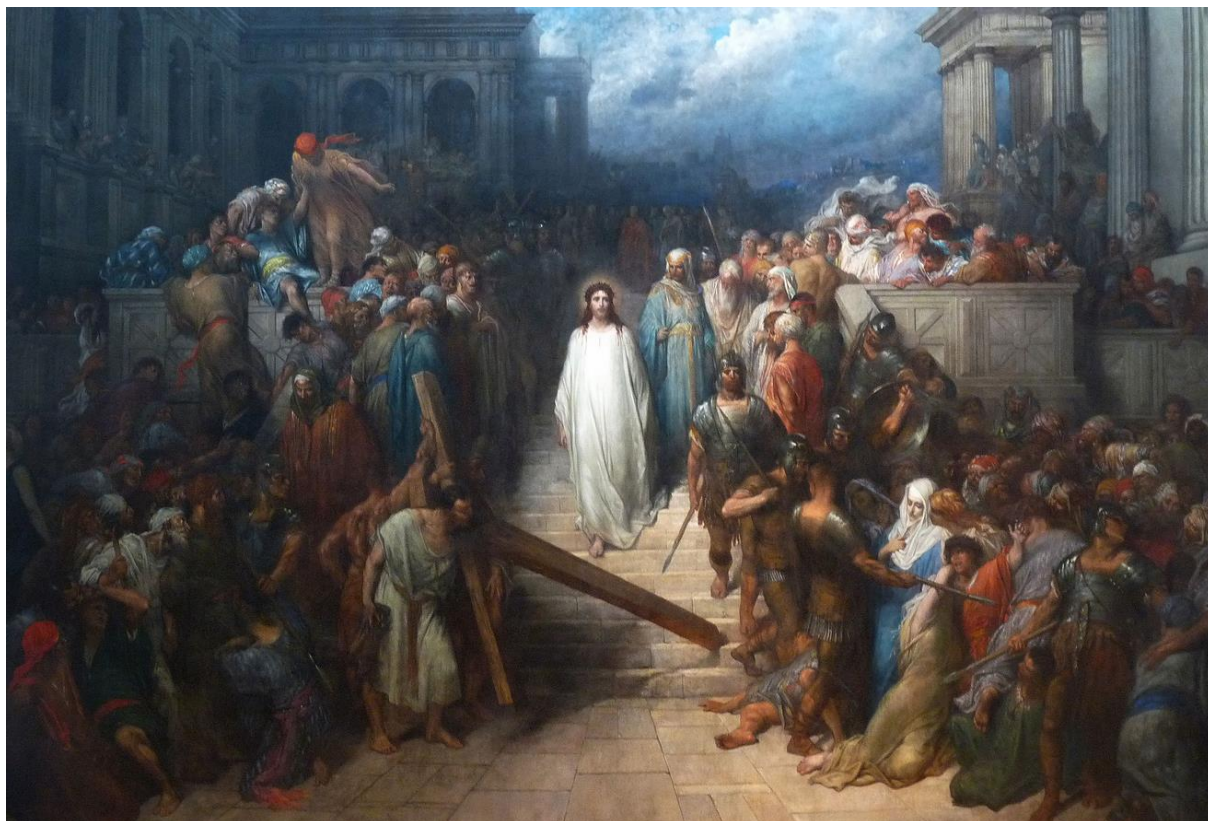
<http://twoway.st/facets/subject/judgement%20of%20christ>

Súd nad Kristom (stredoveká iluminácia)

P. Galle podľa J. Van der Straet (Stradanus): Kristus odsúdený sanhedrinom (z cyklu Utrpenie, smrť a zmŕtvychvstanie nášho Pána Ježiša Krista, 16.-17.st.)

G. Doré: Kristus opustil súdnu sieň (1867-1872)

N. N. Ge: Súd sanhedrinu (1892)

súd Paridov - *Paridov súd*

súd Posledný - *Posledný súd*

súd Šalamúnov - *Šalamúnov súd*

sudarium/potné rúško - lat. sudarium – „šatka na utieranie potu, vreckovka“ < z lat. sudatio – „potenie“; preto tiež v súvislosti s Kristovou osobou používaný výraz *potné rúško*

-zázračný odtlačok tváre *Krista* na rúšku alebo šatke, ktorou utrela *Veronika* pot z *Kristovho* čela, keď niesol kríž na *Kalváriu*; väčšinou sa ikonograficky prekrýva s termínmi ako *veraikon*, *svätá tvár*, *sväté rúško*, *mandylion*, *acheiropoietos* (čo je všeobecný výraz pre tieto zázračné predmety), *Veronikina šatka/Veronikino rúško*; pozri *Cesta na Kalváriu*; *pašiové nástroje*, *Pohreb Krista* (Nový biblický slovník); *Turínske plátno*

R. van der Weyden: Veronika so sudariom (kolorovaný kovoryt, 1450)

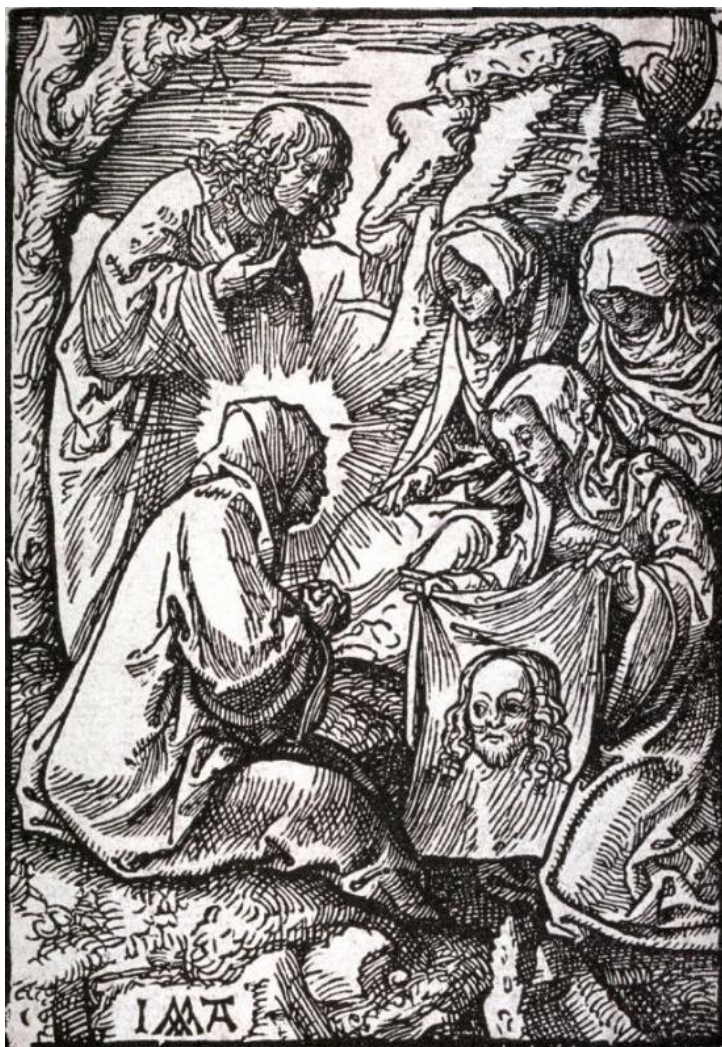
A. Dürer: Sudarium sv. Veroniky (22.grafický list Malých pašíí, 1509)

A. Dürer: Sudarium rozprestreté anjelom (lept, 1516)

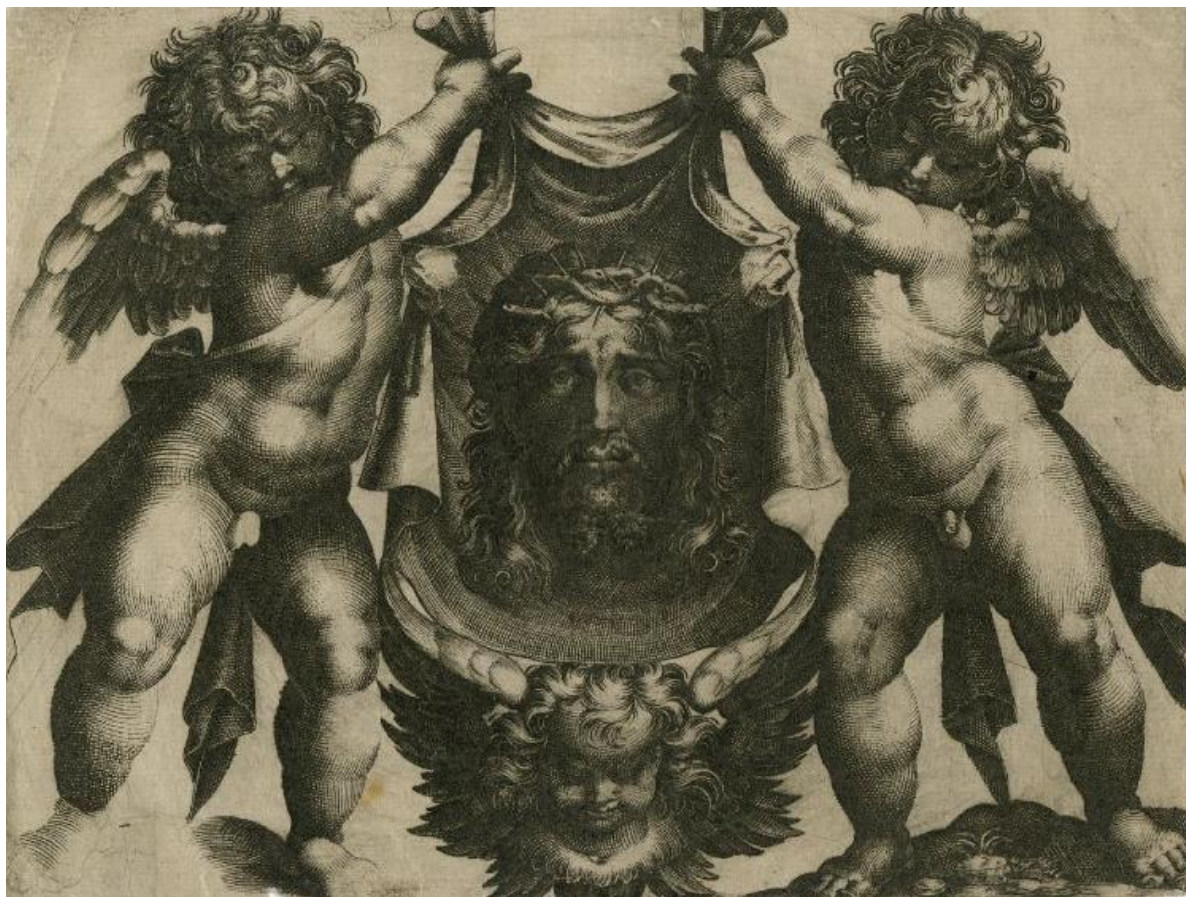
A. Dürer: Sudarium s dvoma anjelmi (medirytina, 1513)

J. C. van Oostsanen: Sudarium sv. Veroniky (dreavorýt, 1520-1521)

L. van Leyden: Sv. Peter a sv. Pavol držia sudarium (rytina, 1517)

G. A. Maglioli: Dva okrídlené nahé putti držiace sudarium (rytina, 1580-1610)

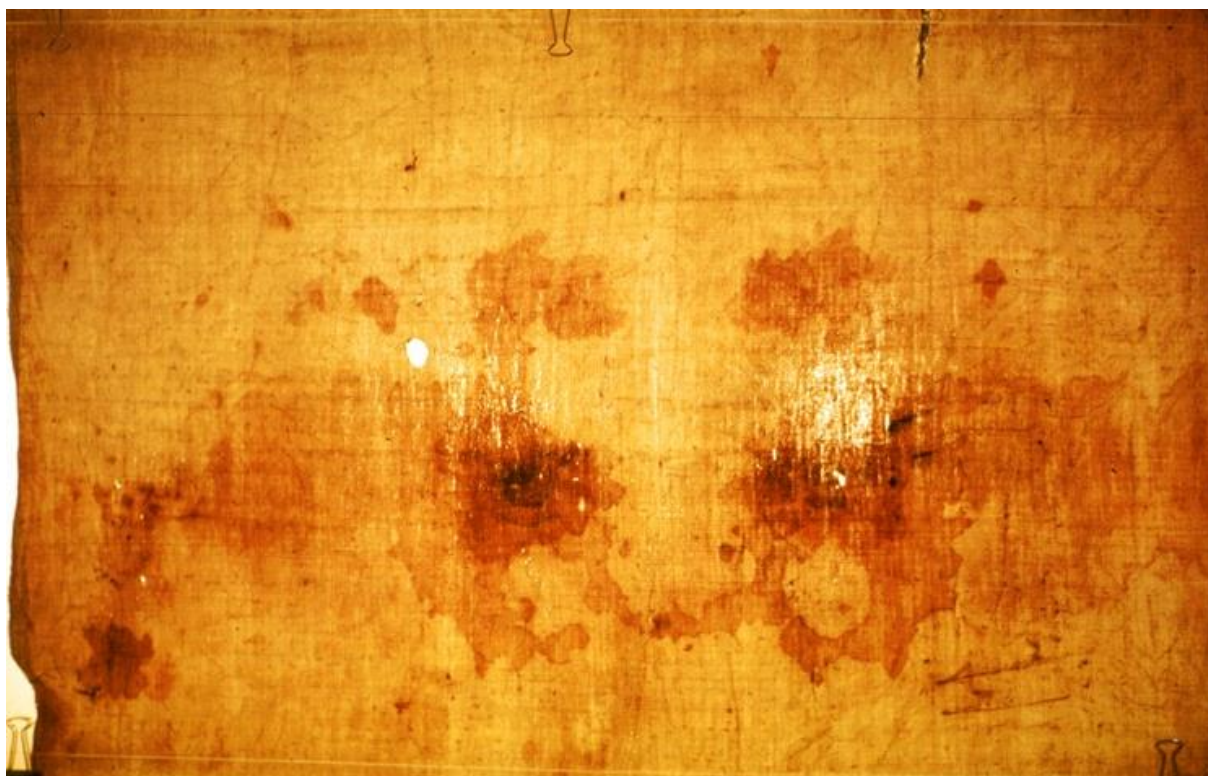
H. Wierix: Dvaja anjeli so sudariom (16.-17.st.)

Sudarium z Manopella - Volto santo z Manopella

Sudarium z Ovieda - sudarium z Ovieda alebo rubáš z Ovieda je zakrvavený kus tkaniny o rozmeroch pribl. 84x53cm, uchovávaného v Camara Santa katedrály San Salvador v Oviede (Španielsko); údajne ide o potné rúško, ktoré bolo omotané okolo hlavy Krista po jeho smrti, ako je uvedené v Jánovom evanjeliu (20,6-7); kaplnka, kde je textília uchovávaná bola postavená špeciálne pre tento účel kráľom Alfonzom II. podľa jeho príkazu r. 840; látka je uchovávaná v relikviári (Arca santa) spolu s ďalšími predmetmi; sudarium je vystavované trikrát do roka na *Veľký piatok*, sviatok Triumfu kríža (14.september) a jeho oktavu (21.september); sudarium je silne znečistené a pokrčené, s tmavými škvrnami, ktoré sú symetricky usporiadané, ale nevytvárajú žiadny obraz, čím sa líšia od *Turínskeho plátna*; o existencii relikvie neboli žiadne zmienky až do r. 570, keď sa píše, že bolo nájdené v jaskyni neďaleko kláštora sv. Marka v blízkosti Jeruzalemu; predpokladá sa, že bolo privezené z Palestíny r. 614 počas invázie perzského kráľa Chosroa II. do byzantských

provincií; pomocou rádiokarbónovej metódy sa tkanina datuje asi do r. 700, čo ju robí oveľa staršou ako Turínske plátno, ktoré rovnaké testy datujú do obdobia 1260-1390

http://en.wikipedia.org/wiki/Sudarium_of_Oviedo

sudatorium/laconicum - *kúpel parný*, parné, potné oddelenie v rímskych *thermách*, čím sa líšilo od *tepidaria* s teplým vzduchom a *caldaria* s horúcim vzduchom a parou

sudcovia - v *Starom zákone* muži, kmeňoví vodcovia v časoch predkráľovských (Otniel, Ehúd, Bárak s *Deborou*, Gedeón, Jiftách a *Samson*), ktorých *Jahve* povzbudzoval v čase nebezpečenstva, aby viedli kmene do boja proti nepriateľom *Izraela* a oslobodili ich od útlaku; vládli v období 1200-1000 pr.Kr., keď sa izraelské kmene usadzovali v *Kanaáne* a neprestajne viedli vojny s pôvodnými kanaánskymi mestskými štátmi, najmä s *Filištíncami*; pozri *Ábel*; *Židia*; *božie kráľovstvo*

Sudcovia a duše zabitých pre svedectvo - Tróny 2

sudcovské tabuľky - pozri *tabuľky* (kolárik)

H. Daumier: Dva právnici v rozhovore (1856)

Sudičky - v *slovanskej mytológii* aj v *bájach* väčšiny európskych národov transkripcia starorímskych *Pariek*, stotožňovaných s *Moirami*; ženy ovplyvňujúce pri narodení človeka jeho *osud*; niekedy stotožňované s *Poludnicami*; pozri *divoženky*; *slovanskí duchovia*

<https://cs.wikipedia.org/wiki/Sudi%C4%8Dka>

F. Kudláč: Sudička (1944)

Súdna rozprava nad Kristom - *Súd nad Kristom*; český názov témy Soudní pojednání nad Kristem

súdny deň - židovský sviatok slávený po 10 dní (pokánia) po židovskom Novom roku, počas ktorých *Jahve* preveruje skutky ľudí a pripravuje rozhodnutie o ich osude; sviatok chybne zamieňaný za kresťanský *Posledný súd*; pozri *Harmagedon*

Beliana v súvislosti s heslom *deň Jahveho*; v ľudovom judaizme bol súdny deň pôvodne deň, ktorý mal prísť v čase medzi panovaním kráľa *Šalamúna* a vystúpením proroka *Amosa* (10.-8.st.pr.Kr.); očakávalo sa, že *Jahve* prinesie blahobyť a zničí nepriateľov *Izraela*; po *babylonskom zajatí* sa tieto nádeje eschatolizovali; proroci hovorili o súdnom dni, v ktorom mali byť zničení *pohania*, očistení *Židia* a mal prísť *Mesiáš*; v kresťanstve sa deň *Jahveho* stal dňom očakávanej *parúzie* Ježiša Krista; pozri *eschatológia*

súdy božie - *božie súdy*

Le Sueur - *Le Sueur*

sufita - 1.podhľad stropu; pozri *architektúra*

2.divadelná zvislá plochá *dekorácia*

3.kryté pozdĺžne *svietidlo* k nepriamemu osvetleniu

súfizm - *mystický smer* v *islame*, ktorý hlása pôvodne myšlienku úplného zrieknutie sa individuálnej vôle; vznikol v 8.-9.st.; neskoršia forma súfizmu sa rozvíjala ako učenie o mysticky chápanej a interpretovanej láske s využitím symbolík klasickej *perzskej poézie*; v dôsledku toho získal súfizm viac špekulatívny a panteistický charakter; na vývoj súfizmu mali vplyv početné mimomuslimské tendencie, najmä pôsobenie kresťanského učenia, neortodoxných sekt, *budhizmu*; súfizm pôsobil na všetky oblasti islamskej kultúry; pozri *vín* (Becker); *derviš*, *Šét*

<http://sk.wikipedia.org/wiki/Sufizmus>

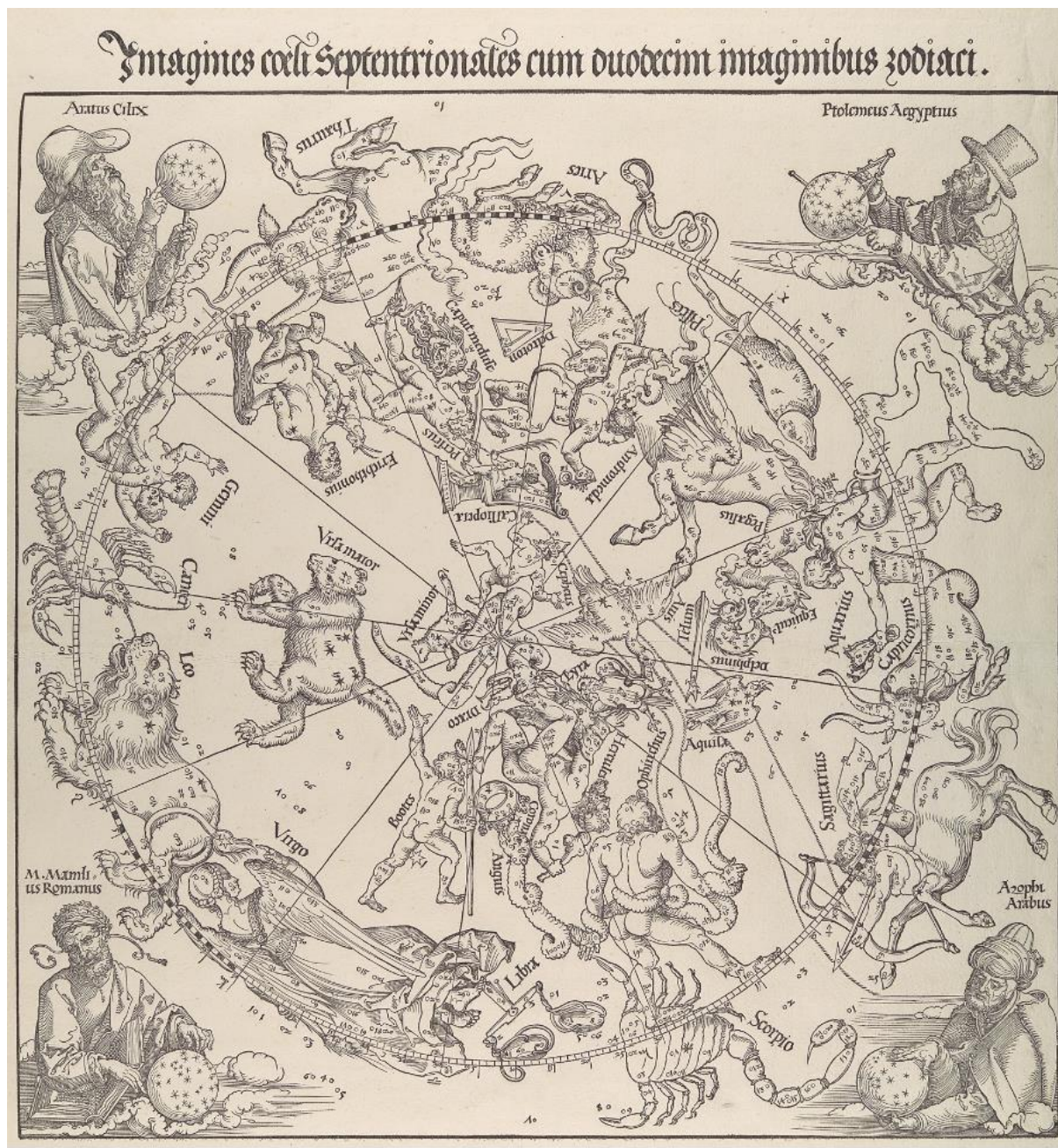
<http://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%A1%D1%83%D1%84%D0%B8%D0%B7%D0%BC>

sugi - mäkké ľahké drevo hnedej farby zo stromu *Cryptomeria japonica*, pôvodne z Japonska; využívané na výrobu *nábytku*

súhvezdia - pozri *slnečná sústava*, *Veľký pes*, *Órión*, *Panna*, *Vodnár*, *Ceto*, *mapa neba*

https://commons.wikimedia.org/wiki/Category:Uranographia_by_Johannes_Hevelius (zobrazenia súhvezdí)

<https://www.google.sk/search?q=Albrecht+D%3BCrer%27s+Celestial+Northern+Planisphere&tbm=isch&tbo=u&source=univ&sa=X&ved=0ahUKEwiQipXZ2sPWAhVBAZoKHeodCGIQ7AkIMw&biw=1920&bih=990#imgsrc=Ozcf6i70ERZbM:>

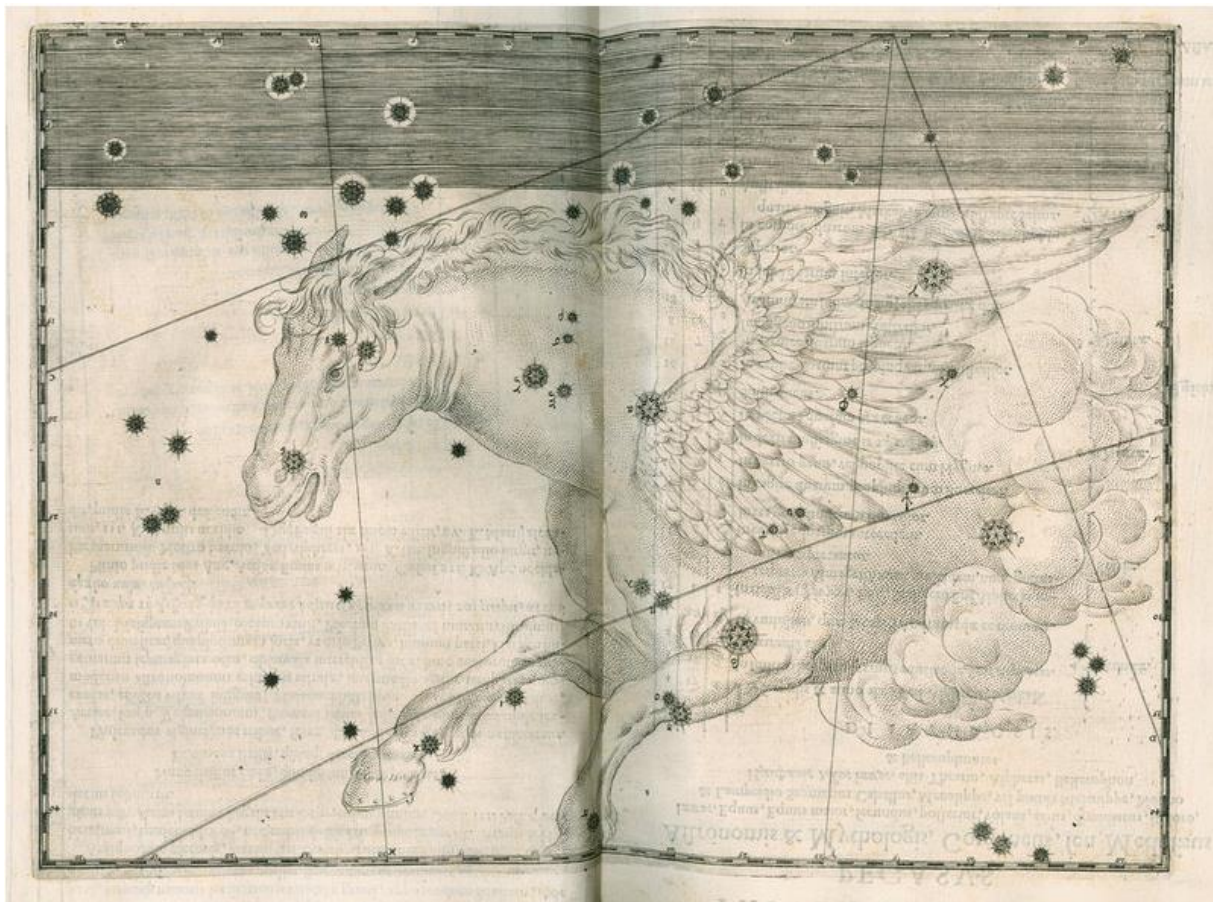

Al. Dürer: Nebeská mapa severnej pologule (drevoryt, 1515)

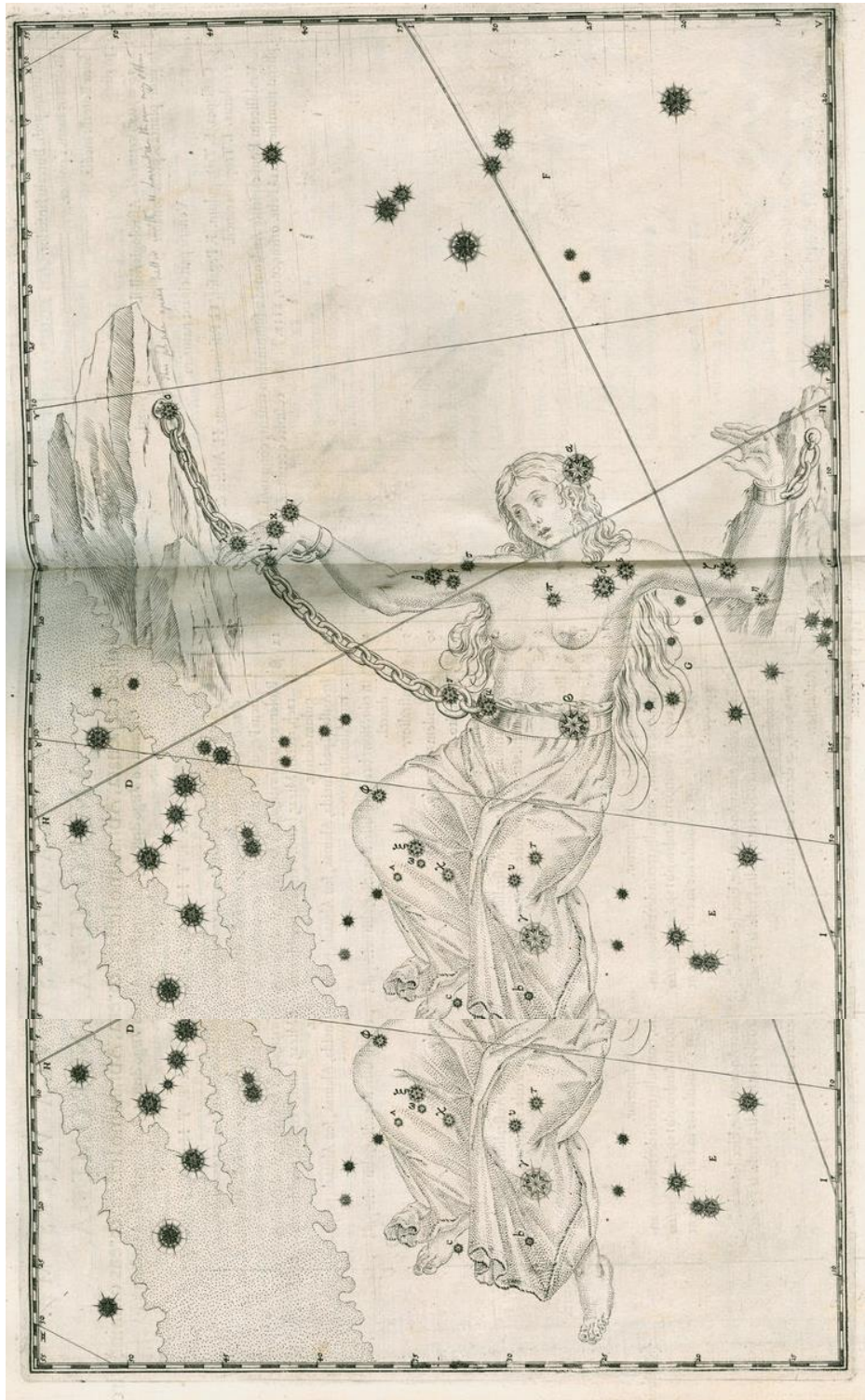

A. Mair: Súhvezdie Auriga (medirytina z Uranometrie od Johanna Bayera, 1603)

A. Mair: Súhvezdie Pegasa (medirytina z Uranometrie od Johanna Bayera, 1603)

A. Mair: Súhvezdie Andromeda (medirytina z Uranometrie od Johanna Bayera, 1603)

D. Brunovský: Súhvezdie (2007)

súhvezdia v umení - pozri *mapa neba*

https://commons.wikimedia.org/wiki/Category:Constellations_in_art

suchá ihla - spočiatku pomocná, prípravná technika pre *lept*, dnes samostatná *grafická technika tlače z hĺbky*; rytie *ryteckou ihlou* do medenej alebo zinkovej dosky, z ktorej sa neodstraňuje *grádok*, aby zachytená farba zmäkčovala líniu a vytvárala malebný tón (porovnaj efekt *empasto* v *medirytí*); zrejme prvým umelcom, ktorý použil suchú ihlu ako formu rytiny, pre všetky svoje výtlačky bol *Majster amsterdamského kabinetu*, aktívny v poslednej štvrtine 15.st.; suchá ihla bola rozšírená najmä v 17.st. (*Rembrandt*), niekedy kombinovaná s inou technikou, napr. farebnou *akvatintou*; pozri *čerň meditlačová*; porovnaj termín v *polygrafii*: *tlač suchá*; v *grafike umeleckej*: *mokrý postup*; pozri *peintre-graveur*

www v súvislosti s heslom *originál* – *grafický list*: grafický list vždy *originálom* uchovávajúcim si svoj vzhľad a umeleckú hodnotu; početný limit má niekoľko dôvodov: predne zaručuje, že každý list je perfektnej tlačovej kvality (niektoré techniky, napr. suchá ihla, nedovoľujú ani plný počet výtlačkov 200kusov, lebo by nebola zachovaná dokonalosť všetkých listov; v tomto prípade sa dodržiava hranica 50 exemplárov)

<http://hu.wikipedia.org/wiki/Hidegt%C5%B1>

<http://en.wikipedia.org/wiki/Drypoint>

http://sk.wikipedia.org/wiki/Such%C3%A1_ihla

<http://www.galori.eu/news/tema-grafika1/>

http://www.gymno.edu.sk/vv/graficke_techniky.pdf

Majster amsterdamského kabinetu: Mladík a smrť (suchá ihla, tanec smrti, 1485-1490)

A. Dürer: Svätá rodina so sv. Jánom, Máriou Magdalénou a Nikodémom (suchá ihla, 1510)

R. Zeeman: Haringpakkers Tower v Amsterdame s flotilou haringových člnov (suchá ihla, 1652-1654)

D. Thrash: Abraham (suchá ihla, 20.st.)

J. L. Forain: Výsmech Krista (suchá ihla, 1909)

A. P. Weisz-Kubínčan: Portrét K. J. (1925)

suchá tlač - tlač suchá

tzv. **suchá záhrada** - osobitný typ *japonskej záhrady*, tvorenej plochami vysypanými kamienkami, uhrabanými do radov (symbolizujúcich vodu, vodné víry apod.); bola doplnená *solitérnymi* kameňmi; tento typ záhrady sa užíva najmä k zenovej *meditácii*; pozri *zen-budhizmus*

http://commons.wikimedia.org/wiki/File:RyoanJi-Dry_garden.jpg?uselang=ru

<http://commons.wikimedia.org/wiki/File:TofukujiGarden1.jpg?uselang=ru>

http://it.wikipedia.org/wiki/File:Ninnaji_Kyoto18s3s4320.jpg

Suchá záhrada (zen-budhizmus)

Suchá záhrada (zen-budhizmus)

Suchá záhrada (zen-budhizmus)

suché kosti/živé kosti - pozri *údolie suchých kostí*

suché plstenie - k plsteniu za sucha potrebujeme tri dôležité veci - silný molitan, ovčiu vlnu a plstiacu ihlu; molitan slúži ako podložka, na ktorú sa položí trocha ovčej vlny a tá sa prepichuje plstiacou ihlou; silný by mal byť preto, aby ste veľmi jemnú ihlu nezlomili, keby prenikla cez molitan až na dosku stola; plstiacia ihla má po stranách drobné drážky, do ktorých sa práve vlákna vlny zachytávajú a tým, že vlnu prepichnete, zachytené vlákna sa splejú; ihly sa najčastejšie predávajú v troch hrúbkach - tenká, stredná a hrubá; hrubá ihla je výborná na začiatky projektov, kedy potrebujete uplstiť telíčko postavičky apod. tenkou ihlou sa naopak dorábajú detaily; teraz už len zostáva zmieniť sa o ovčej vlny; ak budete chcieť ušetriť, plstite vždy najskôr z lacnejšej prírodnej vlny, ktorú následne potiahnete farebnou vlnou; základom pre plstenie je guľôčka; vezmeme si teda kúsok vlny, v rukách trochu postláčame, položíme na molitan a niekoľkokrát prepichnete ihlou; vlnu pootočíme a opäť niekoľkokrát prepichnete (budeme ju vlastne po molitane guľat' a pritom prepichovať); po chvíli sa nám začne guľôčka tvarovať; budeme teda v prepichovaní pokračovať tak dlho, pokiaľ sa guľôčka nespevní a nedosiahne požadovanej tuhosti; vždy prepichujeme miesto, kde vlna viac „vylieza“ z tvaru; ihlou do vlny netlačíme, ale iba jemne a s citom vpichujeme, aby sa vlákna neničili; plstiť za sucha sa nemusí len takto priestorovo, ale touto technikou sa dajú

zdobiť aj textílie; do plstenia za sucha spadá aj technika omotávania chlpatých drôtikov (tzv. žinilkových čistítok do fajok)

<https://www.youtube.com/watch?v=dOWmx4xmCzU>

sucho - pozri *kozmičský had*; *Jilji*, *Veles/Volos*, *dážď*; *pohromy*

Suchodolskij Peter Alexandrovič - (1903); ruský umelec, maliar, kresliar; maľoval krajiny, portréty, autor bojových piesní; jeho maľby sú príkladom ruskej krajinomaľby, s jasným vzorom a dobre zvolenou tonalitou; pozri *farebný tón*; *ruskí maliari*

<https://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%A1%D1%83%D1%85%D0%BE%D0%B4%D0%BE%D0%B%D1%8C%D1%81%D0%BA%D0%B8%D0%B9,%D0%9F%D1%91%D1%82%D1%80%D0%90%D0%BB%D0%B5%D0%BA%D1%81%D0%B0%D0%BD%D0%B4%D1%80%D0%BE%D0%B2%D0%B8%D1%87>

P. A. Suchodolskij: Dedina v zime (1893)

P. A. Suchodolskij: Turíce (1884)

P. A. Suchodolskij: V Dubkách pri Moskve (1862)

P. A. Suchodolskij: Mokradiny (1863)

suchomastský mramor - mramor suchomastský

Súchos - Sobek

suchý ofset - ofset bezvodý

tzv. **suchý postup** - v grafike umeleckej postup založený iba na opracovaní *štočku* rydlom, bez použitia leptacieho kúpeľa (*rytina*, *suchá ihla* a d.); náprotivkom je tzv. *mokrý postup*

suchý strom - pozri *Madona suchého stromu*

Suidas/Suda - najobsiahlejší grécky vecný slovník z 10.storočia s cennými údajmi pre štúdium antickej histórie a kultúry; pozri *dielo literárne*; *antika*

sukcinit - *jantár*; názov sukcinít odvodený z lat. názvu soli jantárovej: sukcinátu $\text{OOCCH}_2\text{CH}_2\text{COO}^-$

sukňa - z franc. *souquenie* > nem. *Sukenie*; pôvodne módný *gotický* doplnok priliehavých *nohavíc*; v tom čase dĺžka po kolená, puzdrový tvar stále zužovaný a suknica obliekaná vďaka rázporkom, ktoré sa spájali šnurovaním alebo módnymi *gombíkmi*; *renesančná* sukňa podľa španielskej dvorskej etikety v tvare *kužela*, vystužená obručami z ohybných vetví nazývaná *verdugado*; *baroková* viacvrstvá sukňa s vrchným dielom rozstrihnutým a aranžovaným na bokoch; *rokoková* objemná sukňa kruhového alebo oválneho pôdorysu *krinolína* vystužená *panierom*; návrat *krinolíny* počas *druhého rokoka* (1850-1870) vystuženej oceľovými obručami; sukňa s *turnýrou* z rokov 1870-90; *á la garçone* skrátená po kolená (20.roky 20.st.); *minisukňa* zo 60.rokov; pozri *móda*, *odev*; *módný doplnok*; *kabelka*, *kokteillová dĺžka*; *krinolína*

D. Velázquez: Portrét infantky Margerity ako dievčatka (1659)

B. J. Fulcran Roger, Prossline: Portrét Márie Antoinety (farebná litografia)

súkno pôstne - *pôstne súkno*

súkromná kaplnka - *kaplnka súkromná*

súkromný - pozri *intímny*